

Convair B-36B Peacemaker (Early)

На початку 1941 року, майже за рік до вступу Сполучених Штатів у Другу Світову війну, військове командування країни запропонувало провідним авіабудівельним фірмам участь у конкурсі по створенню трансконтинентального важкого бомбардувальника, котрий міг би досягати цілей на досить далекому віддаленні від Америки, не менш як 6-7 тисяч кілометрів. Це був досить амбіційний виклик, оскільки найновітніший на цей час B-17 мав бойовий радіус в 3250 км. В квітні 1941 року була видана попередня специфікація на майбутній літак, і до участі в ньому були залучені такі авіаріанти як Douglas, Boeing, Northrop та Consolidated. Згідно умов конкурсу майбутній літак мав бути не лише бомбардувальником, а й фоторозвідником далекого радіусу дії а також літаком-танкером. Наприкінці жовтня 1941 року всі учасники конкурсу надали свої проекти, і переможцем визнали розробку від Consolidated, котра отримала індекс B-36. Передбачувалось що перший літак має бути збудованим в 1944 році, проте після вступу США у війну основну увагу було приділено масовому виробництву іншого важливого проекту від Consolidated - усього B-24. Тим не менш фірма не призупинила роботи по B-36, вважаючи його дуже важливим і амбіційним.

Після закінчення Другої Світової війни керівництво країни суттєво скоротило військовий бюджет і чимало проектів, у тому числі авіаційних, було скасовано. Проте B-36 ця ситуація аж ніяк не торкнулася - геополітична ситуація у світі змінювалася стрімкими темпами і провідні країни вже були на порозі нової, «холодної» війни. Це мала бути війна із застосуванням принципово нової, ядерної зброї, вперше випробованої у серпні 1945 року проти Японії. В цих умовах літак-носій такої зброї із великою дальністю польоту набував особливої значущості.

Перший політ нової машини, котра вже отримала напівофіційне ім'я Peacemaker (Миротворець), відбувся 8 серпня 1946 року - рік потому, як вперше була застосована ядерна зброя. Це був справжній велетень, котрий і в наші дні вражає уяву своїми розмірами: розмах крила складає 70 метрів а довжина фюзеляжу 50 метрів. Висота літака перевищувала 14 метрів, і для його обслуговування на майбутнє довелося будувати спеціальні конструкції, оскільки техніки мали працювати на землі з машиною заввишки в п'ятиповерховий будинок. У конструктивному відношенні це був справжній інженерний прорив, оскільки вперше були застосовані новітні легкі магнієві сплави у великій кількості, клеєні зв'язні конструкції, а для побудови окремих агрегатів фірмі Consolidated вперше у історії авіабудування довелося застосовувати устаткування найбільших на той час розмірів. Ще однією особливою рисою літака були шість двигунів штовхаючого принципу, тобто пропеллери гвинтів розташовувалися не перед крилом як зазвичай, а позаду нього, щоб покращити льотні характеристики при застосуванні крила товстого ламінарного профілю. Фюзеляж літака мав круглий переріз діаметром 3,8 м, а всередині нього навіть був спеціальний тунель для переміщення членів екіпажу із носової частини в середню та задню частини. Бомбовий відсік був поділений на чотири окремі частини, що давало змогу застосовувати різноманітну номенклатуру озброєнь. На літак встановили новітні надпотужні двигуни із турбокомпресорами, котрі розвивали тягу в 3000 кінських сил кожен. Оскільки для бомбардувальника такого

Convair B-36B Peacemaker (Early)

In early 1941, almost a year before the United States entered World War II, the Army Air Corps invited leading aircraft companies to participate in a competition to produce a transcontinental heavy bomber that could reach targets at a very great distance from America, at least 6-7,000 kilometers. This was a rather ambitious challenge, as even the latest B-17 had a combat radius of 'only' 3,250 km.

In April 1941, a preliminary specification for the future aircraft was issued, and involved such giants as Douglas, Boeing, Northrop and Consolidated. According to the terms of the competition, the future aircraft was to be not only a bomber, but also a long-range photo reconnaissance aircraft and a tanker. At the end of October 1941, all participants in the competition submitted their projects, and the winner was a proposal from Consolidated, designated the B-36. The first aircraft was supposed to appear in 1944, but after the US entered the war, the main focus was on mass production of another important project from Consolidated - the famous B-24. Nevertheless, the company - soon to be renamed Convair - did not suspend work on the B-36, considering it very important and ambitious.

After the end of World War II, the government significantly reduced its military budget and many projects, including aviation ones, were canceled. However, this situation did not affect the B-36 at all - the geopolitical situation in the world was changing rapidly and the leading countries were already on the verge of a new, «cold» war. It was expected to feature a fundamentally new, nuclear weapon, first tested in August 1945 against Japan. Under these conditions, an aircraft able to deliver such a weapon over a long range acquired special significance.

The first flight of the new machine, which had already received the semi-official name Peacemaker, took place on August 8, 1946 - a year after the first use of nuclear weapons. It was a real giant, whose size still amazes the imagination: it had a wingspan of 70 meters and a fuselage length of 50 meters. The height of the aircraft exceeded 14 meters, and its maintenance would necessitate the building of special structures; ground crews would have to work on machines inside a five-storey building.

In terms of design, the B-36 was a real engineering breakthrough, as for the first time the latest lightweight magnesium alloys were used in large quantities, as well as glued components, and for the construction of individual units Convair had to use the largest equipment in aircraft history. Another special feature of the aircraft was the six pusher engines: that is, the propeller screws were located not in front of the wing as usual, but behind it to improve flight performance when using a thick laminar profile wing.

The fuselage had a circular cross-section with a diameter of 3.8 m, and inside it was even a special tunnel to allow crew members to move between the nose and the rear. The bomb bay was divided into four separate parts, which made it possible to deploy a variety of weapons. The aircraft was fitted with the latest high-power turbocharged engines, which developed a thrust of 3,000 horsepower each. As no escort fighter existed able to accompany a bomber with such a huge range, maximum attention was paid to

Convair B-36B Peacemaker (early)

Anfang 1941, fast ein Jahr vor dem Eintritt der Vereinigten Staaten in den Zweiten Weltkrieg, wurden führende Flugzeughersteller vom Army Air Corps eingeladen, an einem Wettbewerb zur Herstellung eines transkontinentalen, schweren Bombers teilzunehmen. Dieser sollte Ziele in sehr großer Entfernung von Amerika aus erreichen können, die mindestens 6.000 bis 7.000 Kilometer entfernt waren. Zu dieser Zeit war das ein extrem ehrgeiziges Projekt, da selbst die neueste B-17 einen Einsatzradius von «lediglich» 3.250 km aufweisen konnte.

Im April 1941 wurde eine erste Ausschreibung für das geplante Flugzeug herausgegeben, an der sich Industriegiganten wie Douglas, Boeing, Northrop und Consolidated beteiligten. Das neue Flugzeug sollte laut Wettbewerbsbedingungen nicht nur als Bomber, sondern auch als Fotoaufklärer mit großer Reichweite und Tanker einzusetzbar sein. Ende Oktober 1941 reichten die Wettbewerfer ihre Entwürfe ein, und Gewinner wurde der Entwurf der Firma Consolidated, der die Bezeichnung B-36 erhielt. Das erste Flugzeug sollte 1944 fertiggestellt sein, jedoch lag nach dem Kriegseintritt der USA der Schwerpunkt auf der Massenfertigung eines weiteren wichtigen Entwurfs von Consolidated - der berühmten B-24. Trotzdem stellte das Unternehmen - welches bald in Convair umbenannt werden sollte - die Arbeiten an der B-36 nicht ein, da man den Typen für sehr wichtig und fortschrittlich hielt.

Nach dem Ende des Zweiten Weltkriegs senkte die Regierung drastisch das Militärbudget und viele Projekte, darunter auch Luftfahrtprojekte, wurden eingestellt. Die neue Situation hatte jedoch keine Auswirkungen auf die B-36, da die geopolitische Situation der Welt sich rapide änderte und die führenden Nationen sich bereits vor einem neuen «kalten» Krieg sahen. Es wurde erwartet, dass in einem Krieg die neuen Atomwaffen, die erstmals im August 1945 gegen Japan eingesetzt wurden, eine große Rolle spielen würden. Unter diesen Bedingungen spielte natürlich ein Flugzeug, das eine solche Waffe über große Entfernungen ins Ziel bringen konnte, eine besonders wichtige Rolle.

Der Erstflug des neuen Typs, der bereits den halb-offiziellen Namen „Peacemaker“ erhalten hatte, fand am 8. August 1946 statt - also ein Jahr nach dem ersten Einsatz von Atomwaffen. Die Maschine war ein echter Riese, deren Größe immer noch beeindruckt: Sie hatte eine Flügelspannweite von 70 Metern und eine Rumpflänge von 50 Metern. Die Höhe des Flugzeugs lag bei über 14 Metern, und die Wartung würde den Bau einer speziellen Infrastruktur erfordern; das Bodenpersonal hätte dabei in einem fünfstöckigen Gebäude an den Maschinen zu arbeiten.

Hinsichtlich des Designs war die B-36 ein echter technischer Durchbruch, da zum ersten Mal in großen Mengen neueste, leichte Magnesiumlegierungen sowie miteinander verklebte Komponenten verwendet wurden. Dazu nutzte Convair für den Bau einzelner Einheiten die größte verfügbare Technik der Fliegereigeschichte. Eine weitere Besonderheit des Flugzeugs waren die sechs Triebwerke: Die Propeller befanden sich hierbei nicht, wie sonst üblich, vor der Tragfläche, sondern dahinter, um die Flugleistungen bei Verwendung eines dicken Flügelprofils zu verbessern.

Der Rumpf hatte einen kreisrunden Querschnitt von 3,8 m Durchmesser und im Inneren befand sich ein spezieller Tunnel, in dem sich die Besatzungsmitglieder frei zwischen Flugzeugbug und -heck bewegen konnten. Der Bombenschacht war in vier separate Zellen unterteilt, was den Einsatz unterschiedlicher Waffen ermöglichte. Das Flugzeug hatte die stärksten verfügbaren Turbomotoren, die eine Leistung von je 3.000 PS abgaben. Da es keine Jägereskorte gab, die einen Bomber mit einer derart großen Reichweite begleiten konnte, wurde einer starken Defensivbewaffnung größte Aufmerksamkeit ge-

величезного радіусу дії не існувало винищувача супроводу із подібною характеристикою, максимальну увагу приділили захисному озброєнню, котре мало складатися з дистанційно керованих гармат калібром в 20 мм. З огляду на тривалий час польоту екіпаж велетня мав налічувати аж 15 осіб, шість з котрих були дублюючим складом та знаходилися під час виконання завдання у спеціальній кімнаті для відпочинку. Все це вказувало на те, що B-36 є літаком абсолютно нової генерації та нових, надзвичайно більших можливостей, не зважаючи на те що конструктивно він наслідував в цілому своїх попередників.

Випробовування прототипа та передсерійної машини тривали до початку 1948 року, а вже влітку того ж року перший серійний B-36A був переданий до авіабази Еглін. Загалом було побудовано 22 машини модифікації А і вони призначалися в першу чергу для перенавчання екіпажів на новий тип. Вже під час випробувань було зрозуміло, що літак повністю виправдав розрахункові передбачені показники, досягнувши дальності польоту в 10 000 км.

Наступною модифікацією літака став B-36B, котрий фактично був першою бойовою машиною у великій родині цих велетнів. Загалом було побудовано 73 одиниці цього типу і вони вже мали повний комплект захисного озброєння із 16 гармат калібру 20 мм. Максимальне бойове завантаження в 39 тон дозволяло транспортувати усю номенклатуру бомбового озброєння, у тому числі і найновітніші ядерні бомби. В березні 1949 року під час тренувального польоту B-36B пробув у повітрі 44 години, скинувши при цьому бомбове завантаження вагою в 5 тон через 25 годин після вильоту. Все це з повним правом дало військовим США вважати, що тепер вони мають принципово новий стратегічний вид зброї - авіацію далекого радіусу дії. За свої неординарні якості B-36 отримав неофіційне прізвисько «Великий дубець дяді Сема», як натяк про те, що віднині Америка спроможна нанести потенційному супротивнику нищівного удару у будь-якій точці світу.

Станом на кінець 1950-го року ВПС США мали два підрозділи, екіповані B-36B - 7 та 11 Важкі Бомбові групи, котрі базувалися на півночі та на півдні країни. В цей час вже розпочався перший серйозний конфлікт після Другої Світової - війна у Кореї. B-36B були постійно напоготові, протривоювати за них довелося іншій машині, B-50, а стратегічні велетні мали б бути застосовані лише у випадку ескалації конфлікту та можливого вступу у нову війну як США так і СРСР офіційно. Їхня роль так само як і до цього полягала у постійному патрулюванні території в нейтральній зоні вздовж північних кордонів СРСР.

В подальшому B-36B були перероблені на новий стандарт B-36D, а їхня служба у новій якості тривала у наступні 10 років аж до появи бомбардувальника нового покоління, славного B-52.

protective weapons, which were to consist of 20 mm caliber remote-controlled guns.

Given the long flight time, the giant's crew had to number as many as 15 people, six of whom were backups and were in the special rest room during flight. All this demonstrated that, although in construction terms it generally followed its predecessors, the B-36 was of a completely new generation of aircraft with much greater capabilities than ever before.

Testing of the prototype and pre-production airframes lasted until early 1948, and in the summer of the same year the first production B-36A was transferred to Eglin Air Force Base. A total of 22 of the B-36A version were built and they were intended primarily for converting crews onto the new type. Already during tests it was clear that the aircraft fully justified the estimated values, achieving a range of 10,000 km.

The next variant of the aircraft was the B-36B, which was actually the first model equipped for frontline operations in this large family of giants. A total of 73 of this type were built and they had a complete set of defensive weapons with 16 20 mm guns. The maximum combat payload of 39 tonnes allowed the aircraft to carry the entire range of ordnance, including the latest nuclear bombs.

In March 1949, during a training flight, a B-36B spent 44 hours in the air, dropping a 5-tonne bomb load 25 hours after takeoff. The Air Force now had every right to believe that they possessed a fundamentally new type of strategic weapon in this very long range aircraft for its extraordinary qualities, the B-36 received the unofficial nickname «Uncle Sam's Big» as a hint that from now on America was capable of inflicting a devastating blow on a potential adversary anywhere in the world.

As of the end of 1950, the U.S. Air Force had two units equipped with B-36Bs - the 7th and 11th Heavy Bomb Groups, based in the north and south of the country. At this time, the first serious conflict since World War II had already begun - the Korean War. The B-36Bs were constantly on the alert, but it was another type, the B-50, which was committed to the conflict, and the strategic giants would be used only in case of any escalation and the possible official entry into the war by both the United States and the Soviet Union.

Their role, as before, was to constantly patrol the territory in the neutral zone along the northern borders of the USSR. Subsequently, the B-36Bs were converted to the new B-36D standard, and their service in a new capacity lasted for the next 10 years until the appearance of a new generation bomber, the famous B-52.

widmet: Diese bestand aus ferngesteuerten Kanonen des Kalibers 20 mm.

Angesichts der langen Flugzeiten musste die Besatzung dieses Giganten bis zu 15 Personen zählen, von denen sechs Mann als Einsatzreserve an Bord waren, die sich während des Fluges in einem separaten Ruheraum aufhielten. Das alles zeigte, dass die B-36, obwohl sie sich im Allgemeinen an ihren Vorgängern orientierte, zu einer gänzlich neuen Flugzeuggeneration mit viel größeren Fähigkeiten als je zuvor zählte.

Die Tests des Prototyps und den Flugzeugzellen der Vorserie dauerten bis Anfang 1948, und im Sommer desselben Jahres wurde die erste Serien-B-36A an die Eglin Air Force Base übergeben. Insgesamt wurden 22 Maschinen der Version B-36A gebaut und diese waren hauptsächlich für die Umschulung der Besatzungen auf den neuen Typ vorgesehen. Bereits während der Tests wurde deutlich, dass das Flugzeug die geschätzten Leistungsdaten vollständig erfüllte und eine Reichweite von 10.000 km erreichte.

Die nächste Version war die B-36B - das erste Modell dieser Familie von Giganten, dass für den eigentlichen Fronteinsatz vorgesehen war. Insgesamt wurden 73 Stück davon gebaut und sie verfügten über einen kompletten Satz Defensivbewaffnung bestehend aus 16 20-mm-Kanonen. Die maximale Einsatznutzlast von 39 Tonnen ermöglichte es dem Flugzeug, die gesamte Bandbreite der verfügbaren Kampfmittel, einschließlich der neuesten Atombomben, ins Ziel zu bringen.

Im März 1949 blieb eine B-36B während eines Übungsfluges 44 Stunden in der Luft und warf 25 Stunden nach dem Start eine Bombenladung von 5 Tonnen ab. Die Luftwaffe ging nun davon aus, dass sie in diesem, über eine sehr große Reichweite verfügender Flugzeugtyp eine grundlegend neue Art strategischer Waffe besaß. Wegen dieser außergewöhnlichen Eigenschaften erhielt die B-36 den inoffiziellen Spitznamen «Uncle Sam's Big Wand» als Hinweis darauf, dass Amerika von nun an in der Lage war, einem potenziellen Gegner überall auf der Welt einen verheerenden Schlag zu versetzen.

Ende 1950 verfügte die US-Luftwaffe über zwei Einheiten, die mit B-36B ausgerüstet waren - die 7. und 11. Schwere Bombergruppe, die im Norden und Süden des Landes stationiert waren. Zu diesem Zeitpunkt war bereits der erste ernsthafte militärische Konflikt nach dem Zweiten Weltkrieg ausgebrochen: der Koreakrieg. Die B-36B waren in ständiger Alarmbereitschaft, aber es war ein anderer Typ, die B-50, die in diesem Krieg eingesetzt wurde. Die strategischen Riesenbomber sollten nur im Falle einer weiteren Eskalation und des möglichen offiziellen Kriegseintritts der Vereinigten Staaten oder aber der Sowjetunion eingesetzt werden.

Ihre Aufgabe bestand nach wie vor darin, ständig in einem Gebiet entlang der neutralen Zone der Nordgrenze der UdSSR zu patrouillieren. Später wurden dann die B-36B auf den neuen B-36D-Standard umgerüstet, und so blieben sie für weitere 10 Jahre im Dienst. Abgelöst wurden sie von einem Bomber einer neuen Generation: der berühmten B-52.

Технічні характеристики

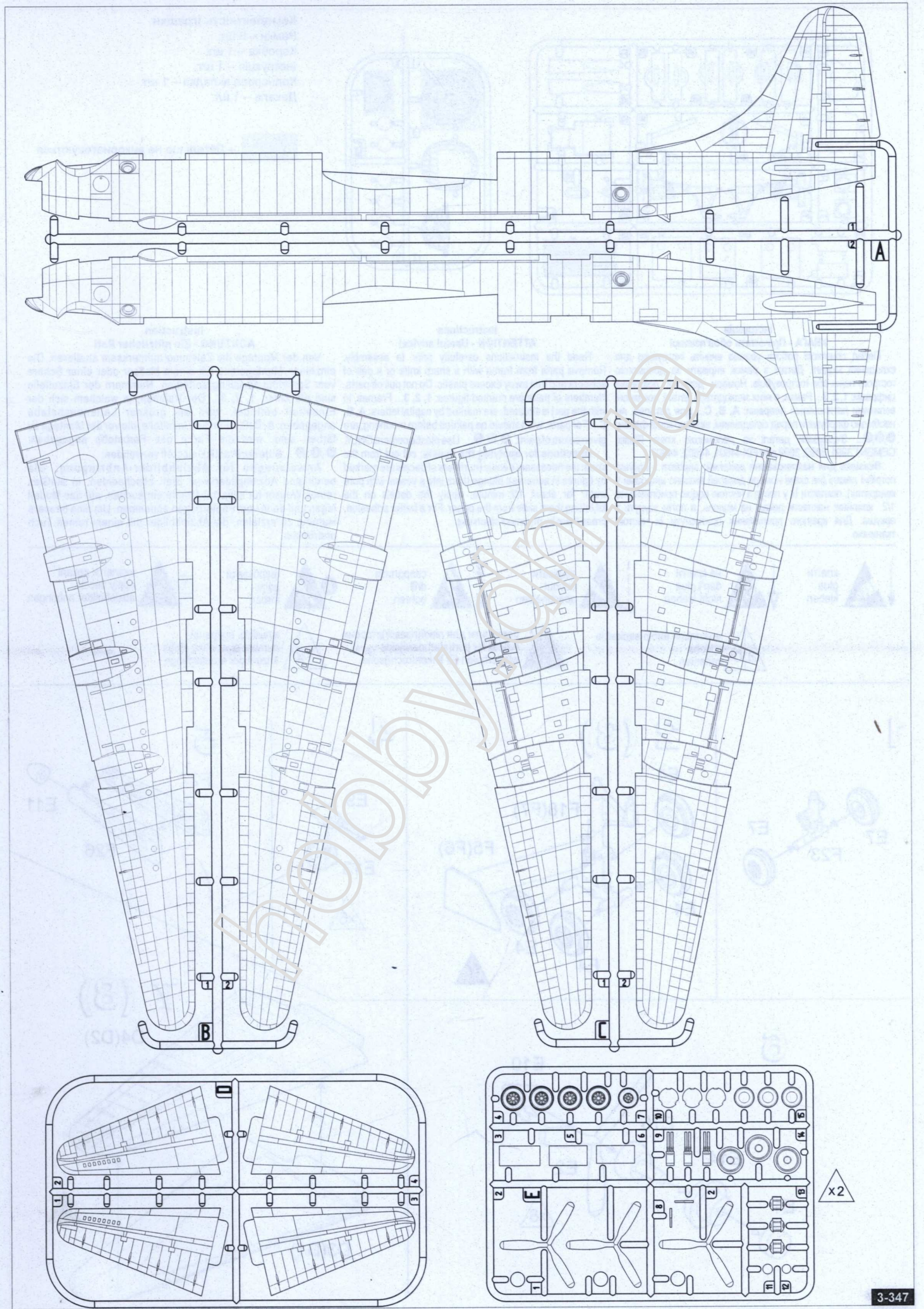
Розмах крила, м	70.10
Довжина загальна, м	49.40
Висота загальна, м	14.20
Площа крила, м ²	443.3
Маса власна, кг	63793
Маса споряджена, м	103282
Маса зльотна, м	148700
Швидкість максимальна, км/год	615
Практична дальність, км	13150
Бойовий радіус дії, км	6050
Практична стеля, м	10500
Двигуни	6 x R-4360-41
Потужність двигуна, к.с.	3500
Екіпаж, осіб	15
Озброєння - 16 гармат M24A1 калібру 20 мм, бомбово завантаження до 39000 кг	

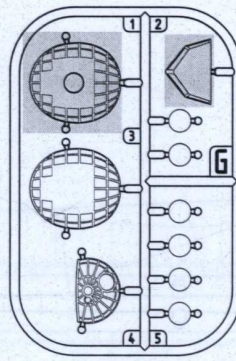
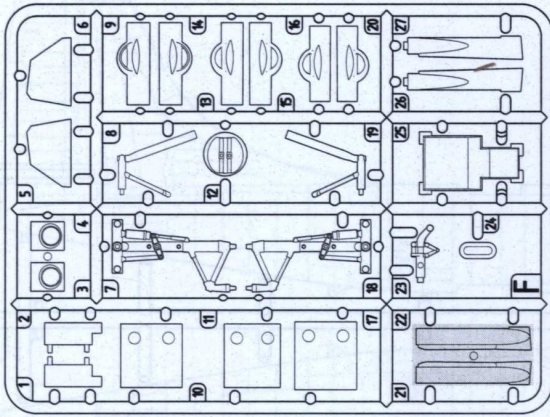
Performances

Wingspan, m	70.10
Length, m	49.40
Height, m	14.20
Wing area, sq.m	443.3
Empty weight, kg	63793
Weight of equipment, kg	103282
Max. take-off weight, kg	148700
Max. speed, km/h	615
Practical range, km	13150
Combat range, km	6050
Service ceiling, m	10500
Engine	6 x R-4360-41
power	3500
Crew	15
Armament - 16 M24A1 guns of 20 mm caliber, bomb load up to 39,000 kg	

Technische Charakteristik

Spannweite m	70.10
Länge m	49.40
Höhe m	14.20
Flügelfläche m ²	443.3
Leergewicht kg	63793
Gewicht mit Ausrüstung kg	103282
max. Startgewicht kg	148700
Höchstgeschwindigkeit km/h	615
praktische Reichweite km	13150
Einsatzreichweite km	6050
Dienststiephöhe m	10500
Triebwerke	6 x R-4360-41
power	3500
Besatzung	15
Bewaffnung - 16 Stück M24A1 Kanonen mit 20 mm Kaliber, bis zu 39.000 kg Bombenlast	

Комплектність іграшки
 Рамки – 8 шт.
 Коробка – 1 шт.
 Інструкція – 1 шт.
 Кольорова вкладка – 1 шт.
 Декаль – 1 шт.

 – Деталі що не використовуються

Інструкція

УВАГА - Прочитати обов'язково!

Перед початком роботи уважно вивчіть інструкцію для складання моделі. Деталі з рамок вирізати за допомогою гострого ножа або гострозубців. Номери деталей позначені цифрами: 1, 2, 3... Рамки, в яких знаходяться деталі, позначені великими латинськими літерами: А, В, С... Для деталей, які необхідно фарбувати перед складанням, вказано колір фарби: А, В, С... З'єднувати деталі за допомогою клею Plastic CEMENT 3991, 3992, 3999 або FIX 44601, 44602, 44607.

Вказівка для наклеювання декалей: вирізати з аркуша потрібні декалі (на схемі номери декалей вказано цифрами у квадратах); покласти їх у посуд з чистою водою приблизно на 1/2 хвилини; накласти декалі на модель, а потім зсунути з аркуша. Для кращого прилипання притиснути їх чистою тканиною.

Instructions

ATTENTION - Useful advice!

Read the instructions carefully prior to assembly. Remove parts from frame with a sharp knife or a pair of scissors and trim away excess plastic. Do not pull off parts. Numbers of parts are marked figures: 1, 2, 3... Frames, in which the part is situated, are marked by capital letters: A, B, C... For parts, which should be painted before mounting, are given colors of paint: A, B, C... Use plastic cement ONLY.

Directions for applying the decals: cut out from the sheet the necessary decals (numbers of decals are marked by figures in squares); plunge them into a vessel with pure water for about 1/2 minute; apply the decals on the kit, letting them slide from the paper. For a better adhesion, press them by means of clean rag.

Instruction

ACHTUNG - Ein nützlicher Rat!

Von der Montage die Zeichnung aufmerksam studieren. Die einzelnen Montageteile mit einem Messer oder einer Schere vom Spritzling sorgfältig entfernen. Nummern der Einzelteile sind als Ziffer: 1, 2, 3... Der Rahmen, in welchem sich der Einzelteil befindet, wird als grosser Latienbuchstabe angegeben: A, B, C... Für die Einzelteile, die vor der Montage zu färben sind, wird die Farbe des Farbstoffs angegeben: A, B, C... Bitte nur Plastikklebstoff verwenden.

Anweisungen für Abziehbilder-Anbringung: Die benötigten Abziehbilder vom Blatt abschneiden, in ein Glas reines Wasser für etwa 1/2 Minute eintauchen, auf das Modell legen und dann vom Papierbogen abnehmen. Um eine bessere Haftung zu erzielen, die Abziehbilder mit einem reinen Tuch andrücken.

 клеїти glue kleben	 не клеїти don't glue nicht kleben	 вирізати cut out abschneiden	 свердлитим drill bohren	 фарбувати paint färben	 наклеїти декалі apply decals abziehbilder anbringen
 можливий вибір варіантів options varianten	 повторити для лівої(правої) сторони repeat for port(starboard)side wiederholen für linken(recht)seite	 кількість операцій number of working steps anzahl der arbeitsgänge			

1

2 (3)

4

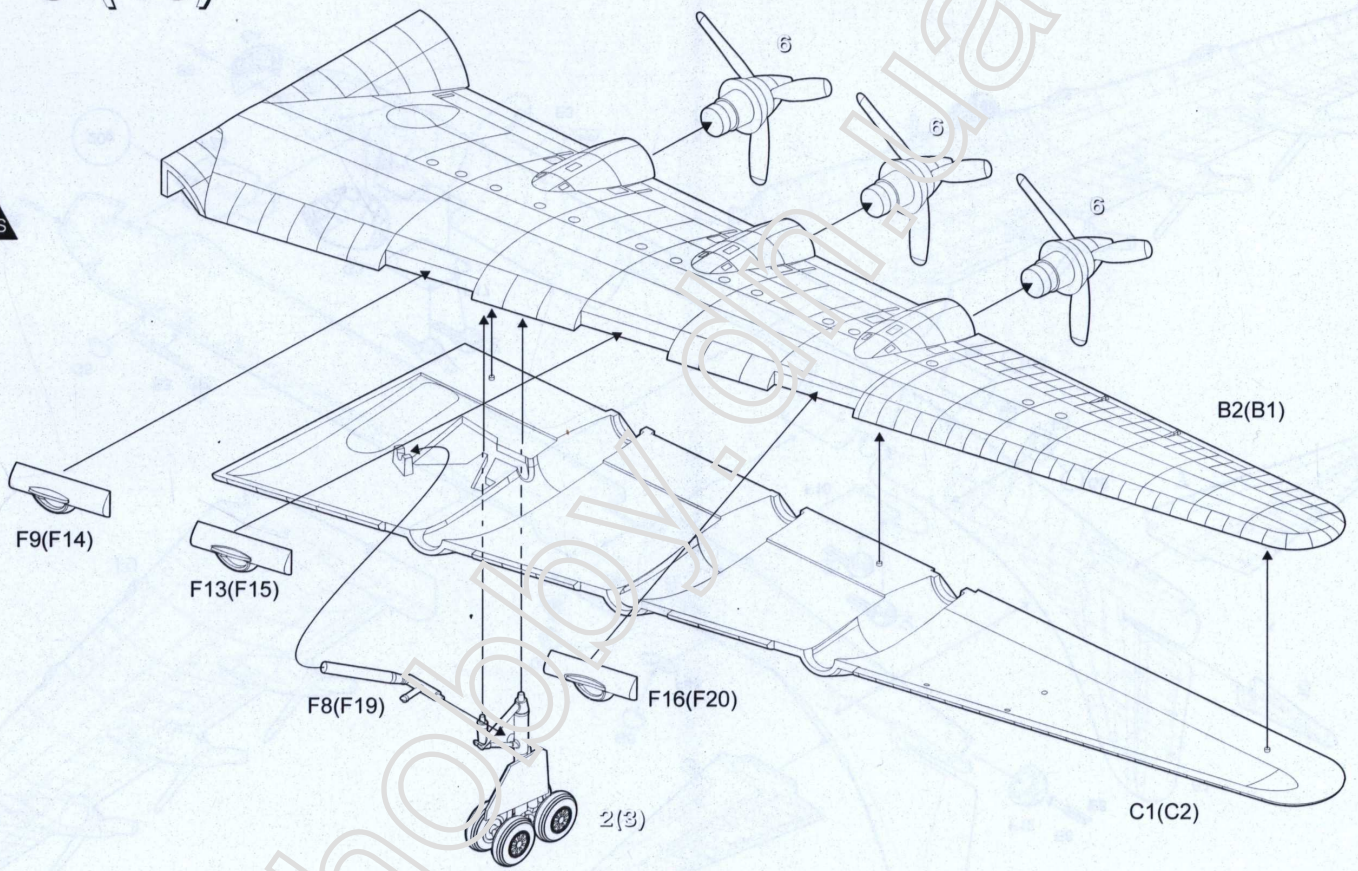
5

6

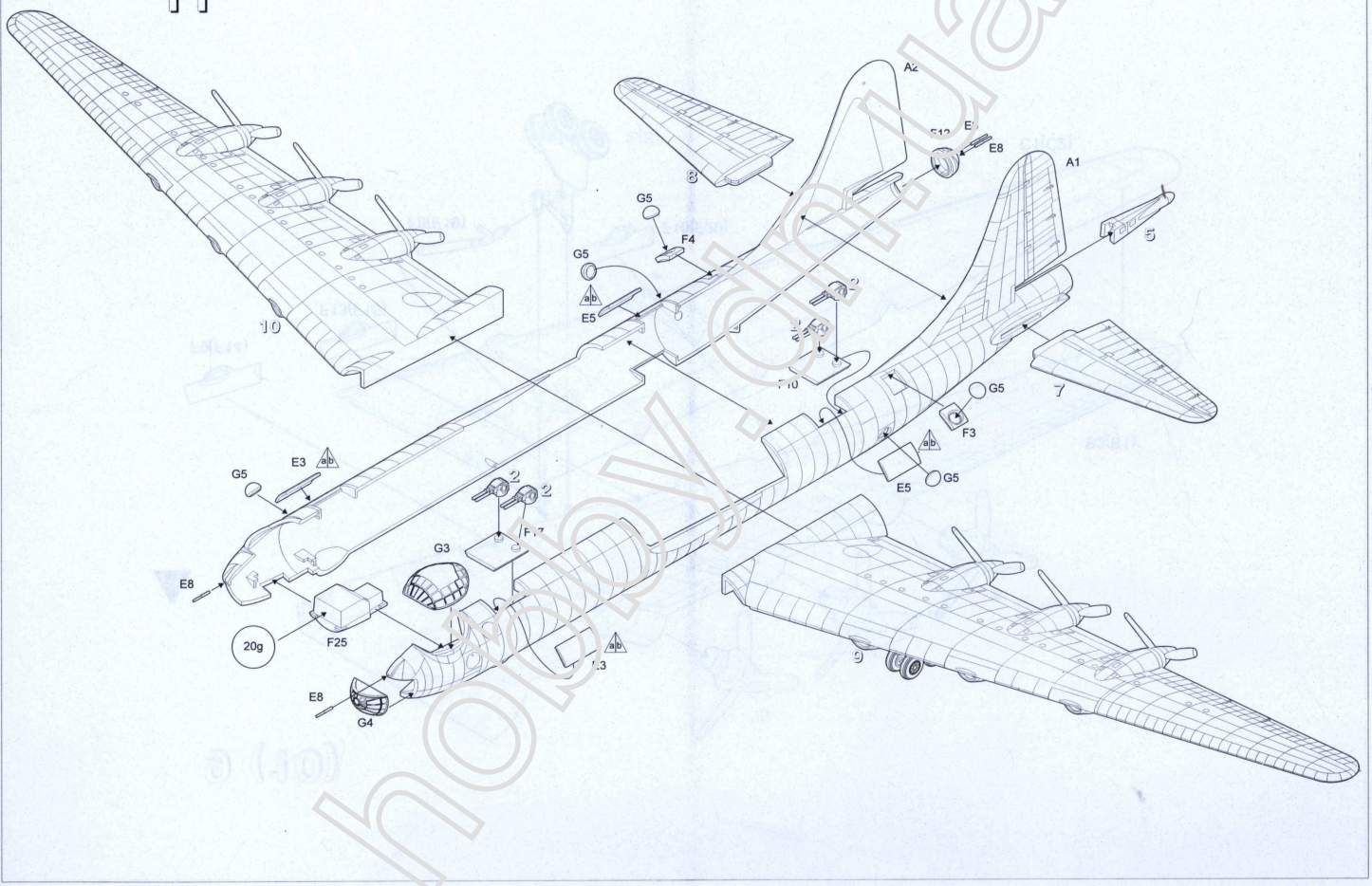
7 (8)

9 (10)

PS

11

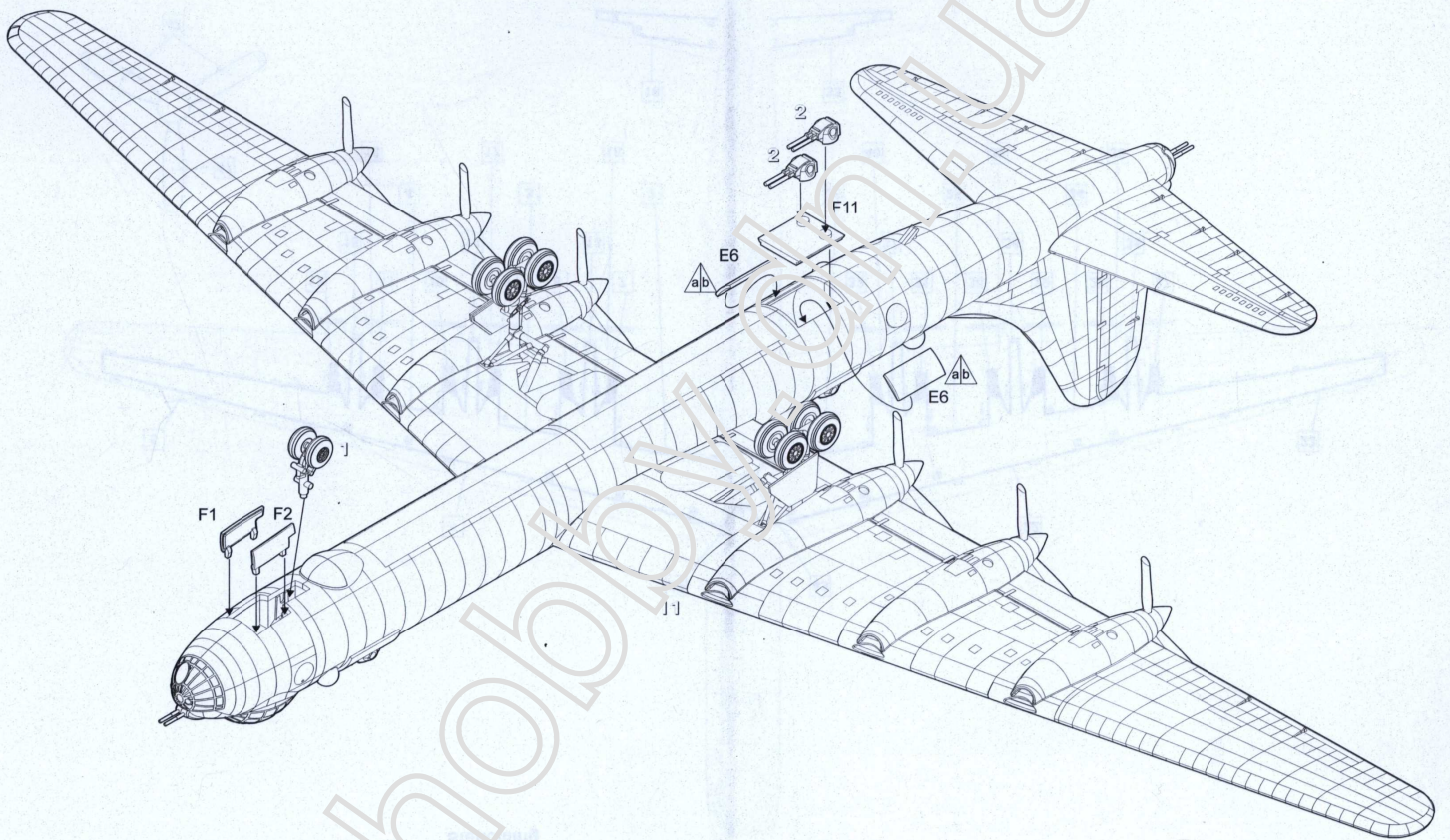
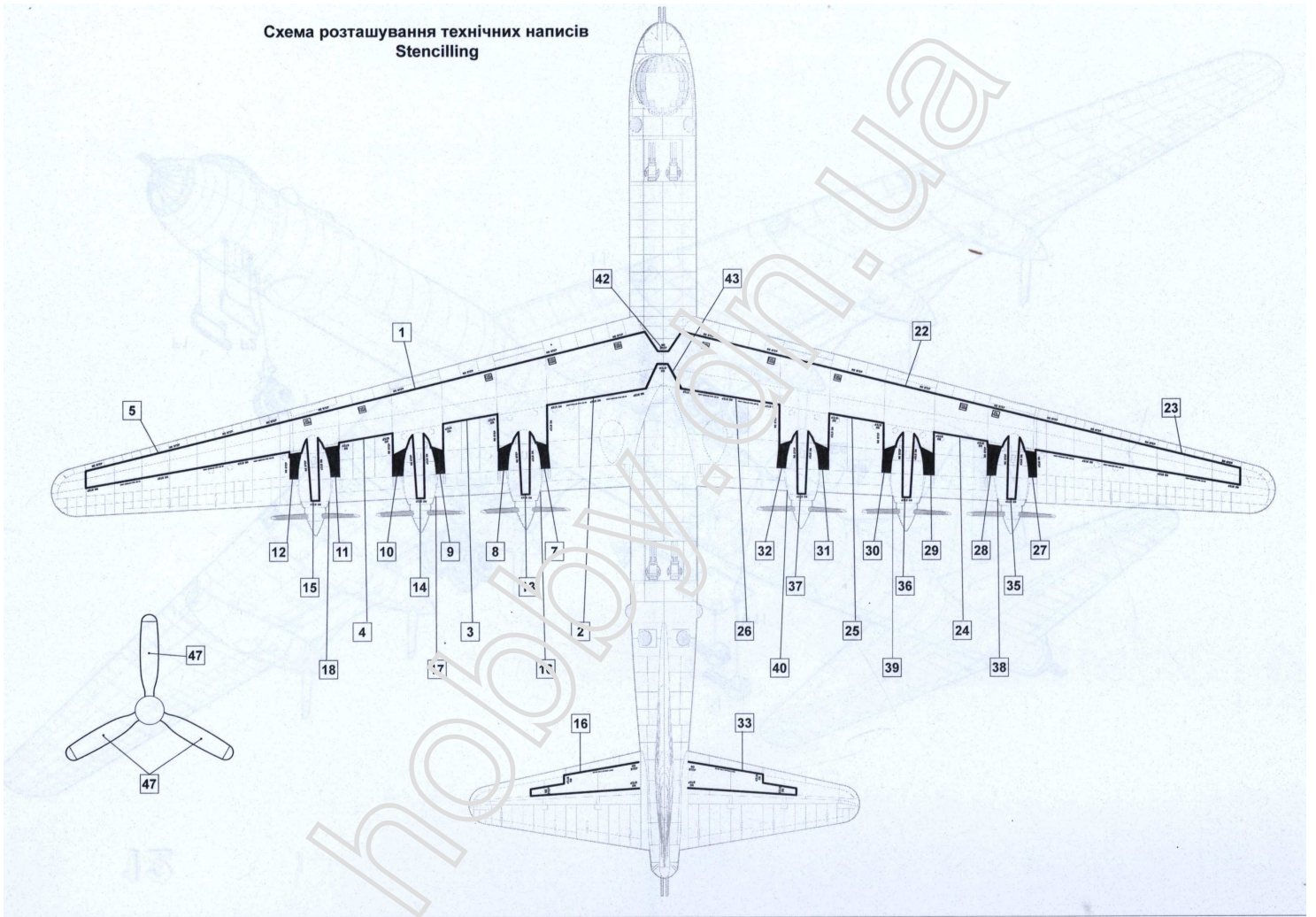

Схема розташування технічних написів
Stenciling

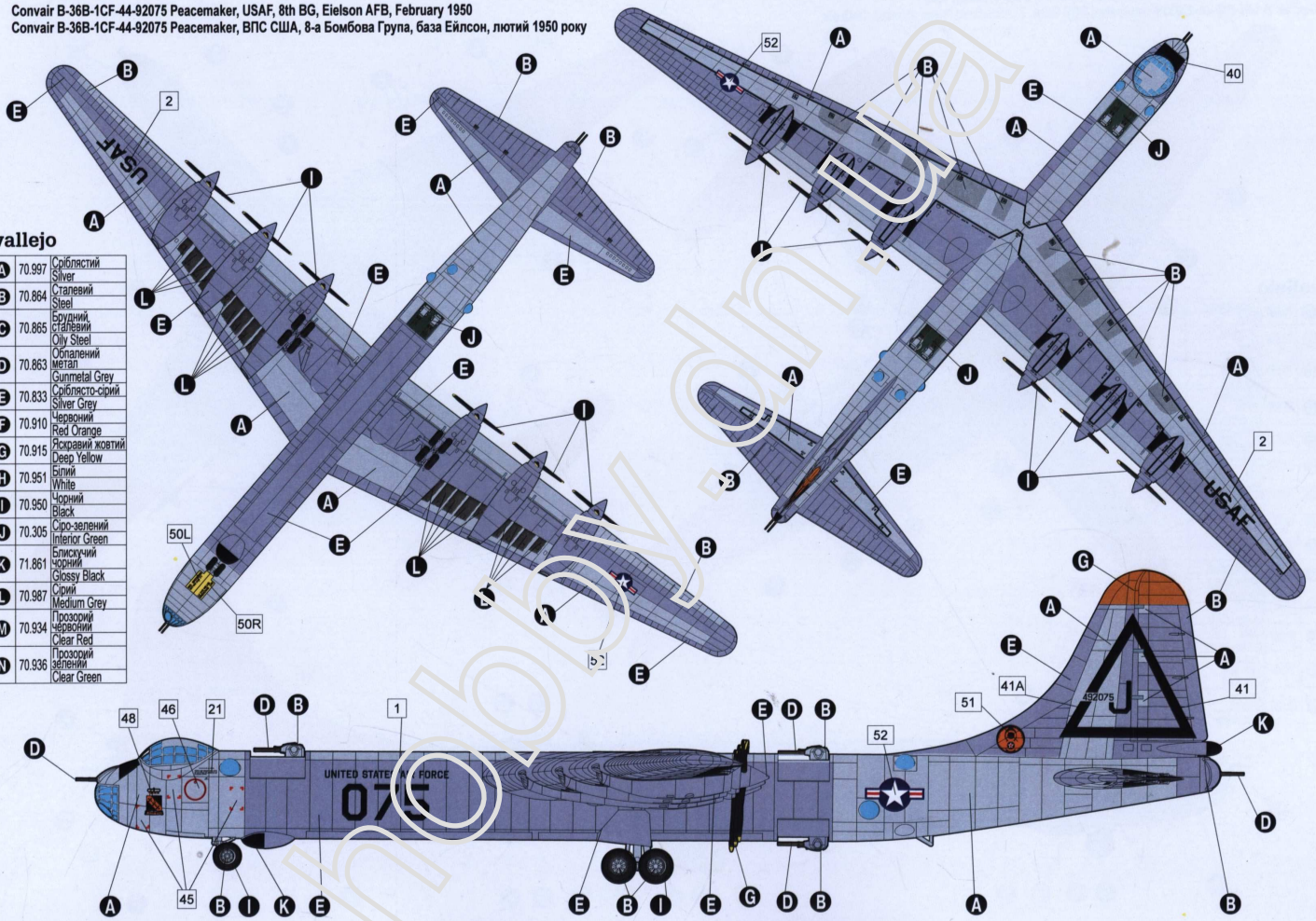

Convair B-36B-1CF-44-92075 Peacemaker, USAF, 8th BG, Eielson AFB, February 1950
 Convair B-36B-1CF-44-92075 Peacemaker, ВПС США, 8-а Бомбова Група, база Ейлсон, лютий 1950 року

vallejo

A	70.997	Сріблястий Silver
B	70.864	Сталевий Steel
C	70.866	Брудний Сталевий Oily Steel
D	70.863	Обпалений метал Burnt Metal Grey
E	70.833	Сріблясто-сірий Silver Grey
F	70.910	Червоний Red Orange
G	70.916	Яскравий жовтий Deer Yellow
H	70.951	Білий White
I	70.950	Чорний Black
J	70.306	Сіро-зелений Interior Green
K	71.861	Глянцючий чорний Glossy Black
L	70.987	Сірий Medium Grey
M	70.934	Прозорий червоний Clear Red
N	70.936	Прозорий зелений Clear Green

Convair B-36B-1CF-44-92033 Peacemaker, USAF, 7th BG(H), Alaska, 1949
 Convair B-36B-1CF-44-92033 Peacemaker, ВПС США, 7-а Бомбова Група, Аляска, 1949 рік

vallejo

A	70.997	Сріблястий Silver
B	70.864	Сталевий Steel
C	70.865	Брудний сталевий Oily Steel
D	70.863	Обпалений метал Burnt metal Grey
E	70.833	Сріблясто-сірий Silver Grey
F	70.910	Червоний Red Orange
G	70.915	Яскравий жовтий Deep Yellow
H	70.951	Білий White
I	70.950	Чорний Black
J	70.305	Сіро-зелений Interior Green
K	71.861	Блискучий чорний Glossy Black
L	70.987	Сірий Medium Grey
M	70.934	Прозорий червоний Clear Red
N	70.936	Прозорий зелений Clear Green

